

Sbírka soudních rozhodnutí

Spojené věci T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV a T-69/06 RENV

**Irsko a další
v.
Evropská komise**

„Státní podpory — Směrnice 92/81/EHS — Spotřební daň z minerálních olejů — Minerální oleje používané jako palivo při výrobě oxidu hlinitého (aluminy) — Osvobození od daně — Soulad osvobození s rozhodnutím Rady o jeho povolení podle čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81 — Presumpce legality aktů unijních orgánů — Právní jistota — Řádná správa“

Shrnutí rozsudku

- Unijní právo — Zásady — Právní jistota — Podmínky a omezení — Nutnost předcházet nesoudržnému provádění různých ustanovení unijního práva*
- Podpory poskytované státy — Pojem — Posouzení případného narušení hospodářské soutěže — Skloubení pravidla v oblasti harmonizace daňových právních předpisů s pravidly v oblasti státních podpor*

(Články 87 ES až 89 ES a 93 ES; směrnice Rady 92/81, čl. 8 odst. 4)

- Podpory poskytované státy — Pojem — Poskytnutí výhod přičitatelné státu — Osvobození od daně povolené Radou na návrh Komise podle směrnice 92/81 — Výhoda přičitatelná Unii — Vyloučení*

(Článek 87 odst. 1 ES; nařízení Rady 92/81, čl. 8 odst. 4)

1. Cílem zásady právní jistoty je zajistit předvídatelnost právních stavů a vztahů, které vyplývají z unijního práva. K tomu je nezbytné, aby unijní orgány respektovaly nezměnitelnost jimi přijímaných aktů, které zasahují do právního a faktického postavení právních subjektů, a aby mohly tyto akty měnit jen v souladu s pravidly týkajícími se pravomocí a s procesními pravidly. Porušení zásady právní jistoty se ovšem nelze účinně dovolávat, jestliže právní subjekt, do jehož právního a faktického postavení předmětný akt zasáhl, nedodržel podmínky v něm stanovené. Dodržení zásady právní jistoty vyžaduje i to, aby unijní orgány zásadně předcházely případně nesoudržnému provádění různých ustanovení unijního práva, a to obzvláště v případech, kdy tato ustanovení sledují též cíl, například cíl nenarušené hospodářské soutěže na společném trhu.

(viz bod 62)

2. Pravidla v oblasti harmonizace vnitrostátních daňových právních předpisů, zejména předpisů o spotřebních daních, stanovená v článku 93 ES a ve směrnici 92/81 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů, a pravidla státních podpor stanovená v člancích 87 ES až 89 ES sledují též cíl, a sice podporování řádného fungování vnitřního trhu především bojem proti narušením hospodářské soutěže. Při soudržném provádění těchto jednotlivých pravidel je vzhledem k jejich společnému cíli třeba dospět k závěru, že pojem „narušení hospodářské soutěže“ má stejný rozsah i význam v oblasti harmonizace vnitrostátních daňových právních předpisů i v oblasti státních podpor.

Pravidla v oblasti harmonizace vnitrostátních daňových právních předpisů, zejména předpisů o spotřebních daních, stanovená v článku 93 ES a ve směrnici 92/81, navíc výslovně přiznávají unijním orgánům, konkrétně Komisi, která navrhuje, a Radě, která rozhoduje, pravomoc posoudit, zda případně došlo k narušení hospodářské soutěže, a to aby určitému členskému státu povolily či nepovolily uplatňovat nebo pokračovat v uplatňování určitého osvobození od harmonizované spotřební daně podle čl. 8 odst. 4 směrnice 92/81, anebo zda případně došlo k nekalé soutěži či k narušení fungování vnitřního trhu, jež by odůvodňovaly přezkum povolení již vydaného na základě posledně uvedeného článku postupem podle čl. 8 odst. 5 směrnice 92/81. Komise Radě v případě negativního výsledku takového posuzování navrhuje, aby nepovolovala navrhované osvobození od daně anebo aby zrušila či změnila již vydané povolení osvobození. Dospěje-li Rada v této otázce k jinému závěru, může Komise využít svých pravomocí, které jí přiznává článek 230 ES, a podat k unijnímu soudu žalobu na zrušení rozhodnutí Rady o povolení osvobození od daně anebo o zachování již vydaného povolení osvobození za účelem přezkoumání otázky, zda toto osvobození od daně objektivně nevedlo k jakémukoliv narušení hospodářské soutěže, nekalé soutěži ani k narušení fungování vnitřního trhu. Komise ovšem nemůže v době platnosti povolení vydaného Radou rozhodnout, že osvobození poskytnutá členskými státy představují opatření, která jí mají být z důvodu dohledu nad státními podporami oznámena, jelikož ze samotné skutečnosti, že Rada udělila povolení, vyplývá, že vyloučila veškeré narušení hospodářské soutěže, a pokud takové narušení neexistuje, nemůže existovat ani podpora zakázaná smlouvou.

(viz body 72, 84–110)

3. Aby mohla být zvýhodnění kvalifikována jako podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, musejí být především přičitatelná nezávislému a jednostrannému rozhodnutí dotčených členských států.

Tak tomu ovšem není v případě osvobození od spotřebních daní, poskytnutých některými členskými státy na základě rozhodnutí Rady o jejich povolení, vydaných na návrh Komise podle směrnice 92/81 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů a v souladu s veškerými podmínkami tam stanovenými. Tyto výhody je proto třeba přičítat Unii, která prostřednictvím jednoho ze svých orgánů povolila dotčeným členským státům pokračovat v uplatňování sporných osvobození od daně mimo jiné s tím, že tato osvobození nezpůsobují narušení hospodářské soutěže.

Z uvedeného plyne, že dokud rozhodnutí Rady o povolení dotčených osvobození byla platná a nebyla změněna Radou ani zrušena unijním soudem, nemohla Komise ani při výkonu svých téměř výlučných pravomocí vyplývajících z článků 87 ES a 88 ES kvalifikovat tato osvobození od daně jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Dále vzhledem k tomu, že jsou procesní povinnosti stanovené v článku 88 ES vázány na kvalifikaci dotčených opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, nemohla Komise důvodně vytýkat dotčeným členským státům, že jí neoznámily sporná osvobození od daně, která poskytly na základě rozhodnutí Rady o povolení dotčených osvobození a v souladu s tam stanovenými podmínkami.

(viz body 74, 98–99)